

Drahá Vlastičko a děti!

Miláček
Hana Čudová

29. 7. 59.

Tak jako se slunce po dlouhých, temných, deštivých dnech opět usmálo na uplakanou zem, právě tak jsem já ožil a radostněl před čtrnácti dny, kdy po dlouhých měsících svého, neradostného života jsem opět uviděl Tebe má nejdražší, moje milované děti a slatou maminku. Kvanty jsou sice velmi krátké, ale i to málo, co mi Bůh dopřál, mi vyplácí opět na dlouhé proužky tyčiny. Doudl mi sládné Trojí horoucí polibek na rtech, doudl i těm objektivně dětským směčkům okolo má šíje, právě tak, jako doudl i těm maminkiným dráhem máčičkou tvář a její ústní křivkou na své tváři. Vlastičko, ta Troje tubička tentokrát byla krásnější a sladší, než ta kterou jsem si dala poprvé! V tomto všem jsem poznal, že jste má máma nerapomněli, naopak dává mi ta krásnou předlohu svého, krásnějšího života, a naše věchný mára duše splynou v nádhernou harmonii stěží. Víte, že mi věříte a že ani na okamžik nerapochybujete o tom, co Vám já říkám a naopak se nepopřavate sluchu tím, kteří z Vás klamou a obelhávají. Mohu Vás na př. ujistit, že za celou dobu, co jsem zavřený, jsem nebyl ani jednou disciplinárně trestán pro špatné chování, neposlušnost, nebo jiné věci, jak Ti to napřáli od soudu. Vždyť mě nikdo z mých nadřízených ani nemá. Prosti se nesnažím jim ani zalíbit, poněvadž jim pohrdám, ani se nesnažím je ničím obhádit, neboť jsem si vědom, že jsem svým tvorem naprosto bezpříčinným a bezmocným, jako červ pod botou bezcílného člověka a že bych si tedy slyšení na sebe přel bič. Jen mezi kamarády

klouček mám zde velmi mnoho, jsem velmi dobře znám
jako poctivý a čestný člověk a to je mi made vše! i když
z těch, kteří se různými nečestnými skutky, jako podváděním
a donášením snažili svým představeným ráhiti, se na-
konce také domní nedostal, naopak, byl jimi po vyněch
odkapnut a navíc - poněvadž to se dlouho netají - je v
naprostém opovření a vše spohovění a svůj budoucí
život má úplně zkažený. Chci se k Vám vrátiti jako
čestný člověk, chci, abych s Vámi všem mohl podivati
spřítelna do očí a říci: Oblal jsem čestně, jak se má muž
psát! Nechci naopak, abych se spronevřil tomu, za
jsem bojoval za jsem byl týrán, mučen hladem, hladem
vám, abych se spronevřil myšlence svobody, práva a křesťan-
ského světozřetění. Nechci abys měl pro nějaké nečest-
né skutky, zata, právním odhopta, aby se mi děti svého
lady, srůky a rodiče nematly svého syna. Podkopal bych
tím nejen čest svou, ale i čest Váš vřel a toho bohda
nebude! Jsem chla, přišel jsem od věku poctivě Pěšory rodi-
ny a manžel dcery poctivého rodu Barluškova! Co se týká
práce, snažím se, abych se svými nadřazenými vyel v dobrou
jako vš nejsem nijaký velký sířák a proto jsem byl přidělen
na těžší práce, které jsou však také méně hodnocení, i
když mám v posledních měsících vždy přes 100%! To
je vše, co jsem Ti chtěl říci!

Pozdravuj ode mne maminku a Tachovické, rodiče a Dorn a
vřelny sourozence!
Ať se tydem bude psát normální dopis!
Vřoucně Vás vřelny líba Vás šala.
Hledy vřelny
vřelny vřelny
vřelny vřelny